

[Holstein.]

sider er løbet fuldstændig tør, hvis Partiet paa Skillevejen i Rædsel for det tomme, horror vacui, i Splidagtighed med sig selv enten gaar i Stykker eller gaar ind til Glæden hos Venstre i videre Forstand, saa bliver Konservatismens Fremtidsudsigter, saa vidt jeg kan se, ikke ringere af den Grund. Men ikke des mindre tror jeg, at alle Konservative er enige om, at i den Sag, vi her behandler, er det ikke Partiets, men den danske Stats politiske Fremtid, som det først og fremmest gælder. Af Hensyn til denne Stats nationale Sikkerhed og Uafhængighed i Fremtiden er det Konservatismens første og betydningsfulde Opgave en Gang for alle at faa gjort Ende paa den højtærede Udenrigsministers Pseudo-Militærvæsen, som ingen kan forstaa, og faa erstattet det med et Forsvarsberedskab, som hver Mand i Landet kan forstaa, fordi Midler svarer til Maal som Kolbe til Kind og Sigtekorn til Centrum i Skiven.

Naar jeg har foreslaaet, at Oppositionen skulde vige saa meget, at den højtærede Udenrigsminister kunde faa Lov til at udføre sit Livs højest og hedest attraaede politiske Ønske, sin Manddoms stolteste Daad, naar jeg har foreslaaet, at han skulde have Lov til at afklæde Danmark for alt virkeligt militært Forsvar, naar jeg har ønsket at se ham notificere de fremmede Staters Gesandter og Folkeforbundet i Genève, at Afklædningen har fundet Sted, at nu ligger Danmark som et nøgent og værgeløst Bytte for den Voldsmænd, som kommer først, og som har Lyst og Interesse i at besidde dette alle Mands og ingen Mands Land, denne Demimonde-Stat mellem frie og selvstændige Nationer, saa er det kun ... (Munterhed) ... ja, jeg haaber aldrig, den bliver det, men der synes jo at være gode Kræfter i Gang for at gøre den til det — saa er det kun, for at Befolkningen kunde blive vækket desto virksomere af den militære Tornerosesøvn, hvori Landet nu befinder sig, for at kalde dens nationale Selvfølelse til Live ved at stille den Ansigt til Ansigt med sin Fornedrelse, fremkalde en folkelig Reaktion, indlede en Modoffensiv, som kaster Afrustningstilhængerne uhjælpeligt ud i den Vildmose, hvorfra man ikke mere rejser sig. Men jeg indrømmer, at denne Fremgangsmaade forudsætter en Villiestyrke og en Passion, et Sindelag og en Handlekraft, som de, der skulde føre og samle den forsvarsvillende Del af Befolkningen — og jeg er vis paa, at den, naar det for Alvor gælder, er langt den største Del af Vælgerbefolkningen —, ikke er i Besid-

delse af. Men jeg ved ogsaa, at passiv Modstand forslaar ikke til at kaste og splitte Afrustningsforkæmpernes Masseopbud. Den passive Modstand er fostret af tomme Hjerner og svage Hjerter, den har kun Berettigelse som ultima ratio, naar den, som Lasalle sagde, er ensbetydende med Trodsen med korslagte Arme, fordi alle Vaaben er vristet af ens Haand og alle Veje spærrede. Jeg ved derfor ogsaa, at hverken de Konservative eller Venstre i denne Sag kan møde det næste Folketingsvalg med lige saa famlende og usikre Hænder som dem, hvormed de gik til Folketingsvalget i Foraaret, uden at de politiske Virkninger bliver ikke blot et nyt føleligt Nederlag, men en politisk Opløsning, débâcle.

Med Glæde hilser jeg derfor det Skær af Lysning til en ny Tid, der dæmrer paa den anden Side af Sundets blaa Landevej, just som det hjemlige Afrustningsmørke var ved at berøve selv de mest forsvarsivrige Tilhængere al Tro paa nye Tider med større Tanker og dristigere Handling. Som Norges Stortingspræsident Hr. Hambro sagde til de Konservative her i København forleden: Det er paa Bunden af de daarlige Tider, at de solide Forretninger grundlægges, og det gælder ogsaa i Politikken. Aar for Aar er Samfølelsen mellem de nordiske Landes Konservative, unge som ældre, blevet stærkere og sikrere. Hverken vort Socialdemokrati eller vore Venstremænd af radikal og moderat Afskyvning kan glæde sig ved en lignende Samfølelse og Samforstaaelse hos deres nordiske Meningsfæller som den, der strømmer os Konservative i Møde fra vore. Det er ogsaa i Politik Sindenes Lighed og Tankernes Overensstemmelse, som er Grundlag for Venskab og gensidig Forstaaelse, og dette Grundlag har det danske Socialdemokrati i Forhold til det svenske og danske Radikale i Forhold til svenske Liberale slet ikke, saaledes som de Konservative har det i Forhold til svenske og norske Konservative. Endnu har man jo ikke set Frugterne af den radikale Internationale, som den højtærede Udenrigsminister har været en af Hovedmændene til at oprette, men naar en saadan Internationale overhovedet har kunnet skabes og opretholdes, hvor meget lettere og hvor meget betydningsfuldere vilde det da ikke være at faa dannet en nordisk Nationale af konservative danske, norske og svenske Politikere til Drøftelse og Varetagelse af fælles nordiske udenrigs- og indenrigspolitiske Anliggender.

For nøjagtig 20 Aar siden kom jeg som